

Velikonoční přechod Slovenského ráje

Slovenský ráj překvapí návštěvníka svými roklinami a tiesňavami s množstvím překrásných vodopádů. Horské řeky Hornád na severu a Hnilec na jihu a dalších 20 větších či menších přítoků a několik podzemních toků v poddajném vápenci a dolomitovém podkladě vytvořily spoustu kaňonů, závrťů, roklin a jeskyň. Hlavním zdrojem vody jsou srážky (děšť a sníh). Jsou tu však i podzemní vody a prameny vyvěrající hlavně v oblasti planiny Glac. Nejvíce vody je v jarních měsících, kdy jsou i časté povodně související s jarním táním sněhu a ledu. V těchto obdobích bývají některé rokliny neprůchodné.

Kláštorská je dnes jediné turistické středisko uvnitř Slovenského ráje a díky zbytkům kláštera také významnou archeologickou lokalitou. Klášter je jedinečnou historickou památkou, nejstarší svého druhu na Slovensku. V posledních letech se zde usilovně pracuje na vykopávkách, takže se části kláštera odkrývají. Spousty mladých nadšenců se snaží po odkrytí základů kláštera částečně znovu postavit.

Velikonoční přechod Slovenského ráje je náročná turistická akce, která chce umožnit zdatným turistům poznat Slovenský ráj v jarním období. Tedy v období zvýšené náročnosti, způsobené možným velkým množstvím vody, eventuelně zbytky sněhu a ledu. Poznáte ty nejkrásnější části Slovenského ráje v období, kdy kvetou různé překrásné rostliny, zvířata nejsou rušeny větším množstvím lidí, proto můžete vidět i některé vzácné druhy.

V průběhu akce se pokusíte navštívit tato místa Slovenského ráje: rokliny Suchá Belá, Vyšný Kysel', Kláštorskou roklinu, Sokolí dolinu, Piecky, Velký Sokol, Geravy, Dědinky, Zejmarskou roklinu, Klauzy, Malý Kysel', Glac, Havraní skálu, Prielom Hornádu, Tomašovský výhl'ad, Čingov. Denní trasy jsou dlouhé asi 25-38 km a mají převýšení až 1100 metrů.

Organizátorem akce je Jiří Pešák.

Historie akce

Jak to začalo? Do Slovenského ráje jezdíval Jirka Pešák s kamarády různě od roku 1968. Tenkrát ještě na vandr, to se ještě mohlo tábořit na Kláštorsku.

První akci pro více veřejnost uspořádal v rámci SSM Meopty v roce 1977. Po zveřejnění článku se zážitky

v meoptáckém časopise další rok jeli znovu. Po té byl Jirka osloven Rudou Štěpančíkem (tehdy předsedou oddílu), zda by nebylo možno tuto akci uspořádat pro oddíl VHT.

Změna termínu. Poprvé to bylo v roce 1989 na podzim. Po té Jirka usoudil, že je to sice krásně barevné, ale že bez vody to není zrovna ono. Po dlouhém přemýšlení dospěl čistě náhodou k přímo geniálnímu termínu a tím jsou Velikonoce. V první řadě je Ráj na Velikonoce každý rok jiný podle toho, v kterém termínu zrovna jsou a také podle toho, jaká v ten který rok byla zima. Dále lze docela dobře spojit Velikonoční zvyky s pobytem v krásné přírodě. Pak už to šlo jaksi samo od sebe ráz na ráz. Akci se pro její úspěch a za pomoci Rudolfa podařilo zařadit do celostátního kalendáře akcí VHT.

Ze začátku jsme jezdili pouze na čtyři dny - na dvě skupiny o den předsazené. S vedením pomáhali Tomáš Los, Jana Zapletalová a občas Josef Sázel. Po zrušení Lokomotivy Meochemy se Jirka rozhodl prodloužit akci na pět dnů a tak je to dodnes.

Letos se konal již **29. ročník**. Za celou dlouhou dobu, po kterou se akce koná, se Jirkovi podařilo provést nádherným krajem Slovenského ráje asi 480 lidí, kteří tam byli poprvé. Průměrně každého ročníku se zúčastňuje 35 lidí. Akce má stále po všech stránkách velký úspěch i přes velké zdražení dopravy a vzhledem k přechodu Slovenska na Euro i zdražení všeho. Přesto se akci daří Jirkovi díky dobrým známostem na Kláštorisku udržovat na velmi slušné cenové úrovni.

Bohužel roky přibývají a s nimi i zdravotní problémy. Příští rok bude jubilejní 30. ročník a pak Jirka uvidí, jak dál?

Stránky akce najdete na www.slovensky-raj.wz.cz.

Výňatek z hodnocení 28.ročníku účastníky:

„Poznali jsme krásnou krajinu, která musí podobné romantické duše nadchnout v kteroukoliv roční dobu. V každé dolině, v každé zákrutě a na každém žebříku jsme objevovali, jak nádherně umí kouzlit příroda, pokud k tomu má prostor a čas a člověk se jí do toho moc neplete. Letos se hodí název Ledové království. Tato akce, které jsme se mohli zúčastnit, i krajina, kudy vedly naše kroky při krátkých procházkách okolo Kláštoriska, nás nadchly. Doufáme proto, že se tam vrátíme snad nejdéle příští rok touto dobou. Již teď se moc těšíme!!!“

Honza a Mirka